

خبرها

ضرغامی: راه اندازی رادیو گفت‌وگو از مصادیق بارز آزاداندیشی است

مهر : سیدعزت‌الله ضرغامی در سومین نشست سراسری مدیران رسانه ملی با اشاره به اهمیت موضوع آزاداندیشی در جامعه، راه‌اندازی رادیو گفت‌وگو را از مصادیق مناسب و بارز آزاداندیشی ذکر کرد. رئیس سازمان صداوسیما در این باره گفت : «این شبکه رادیویی با ایجاد فرصت مناسب برای طرح نظریه‌های گوناگون زمینه خوبی برای صاحب‌نظران و کارشناسان فعال جامعه در بخش‌های مختلف جهت ارائه نظر و ایده فراهم کرده است. رادیو گفت‌وگو تجربه موفقی برای رسانه ملی است که بازخورد مناسبی بین مخاطبان خاص و نخبگان جامعه داشته است.» او با اشاره به انتخابات همزمان خیرگان رهبری و شوراها، سیاست صداوسیما را در این خصوص حفظ بی‌طرفی و اطلاع‌رسانی دقیق و شفاف اعلام کرد. ضرغامی با مهم توصیف کردن انتخابات آینده خیرگان رهبری و شوراها در کشور گفت : «برنامه‌های صداوسیما برای تبیین این موضوع مشخص شده و حوزه‌های مختلف برنامه ساز تلاش خود را به آگاهی بخشی به مخاطب برای حضور گسترده در انتخابات و انتخابات آگاهانه معطوف کرده‌اند.» رئیس رسانه ملی وجود نقد در جامعه را موجب بالندگی دانست و گفت : «استقبال رسانه ملی از نقد منتقدان ناشی از اعتقاد به این باور است که نقد اگر به صورت کارشناسی و دور از موضعگیری‌های خاص سیاسی باشد سازنده است. سیاست رسانه ملی توجه به تنوع سلیقه‌ها است و صداوسیما قصد ندارد سلیقه خاصی را به جامعه تحمیل کند.» ضرغامی گفت : «تفکیک اظهارنظرهای کارشناسی با اختلاف نظرهای مبنایی ضروری است و پاسخ به هر کدام از این موضوعات شیوه‌ای خاص خود را طلب می‌کند. باید با ارائه اطلاعات درست به مخاطبان خاص و عام رسانه ملی دقت آنها را در قضاوت در مورد رسانه افزایش دهم و با تسهیل در ارتباط بین رسانه و مخاطب از بازخورد و تاثیر تلاش خود در جامعه مطلع شوم.»

پوشش رادیویی

۱۴ روستای استان خراسان شمالی هیات وزیران در جلسه خود در مرکز استان خراسان شمالی، سازمان صداوسیما را موظف کرد با همکاری سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و استانداری این استان، نسبت به بررسی اعتباری ۶ میلیارد و ۵۰۰ میلیون ریال علاوه بر سهم اعتباری (در مجموع ۶ میلیارد و ۵۰۰ میلیون ریال) برای تحت پوشش قرار دادن صدا با چهار برنامه در ۴۱ روستای بالای ۲۰۰ خانوار برق دار این استان در سال جاری اقدام کند. مبلغ ۵ میلیارد و ۵۰۰ میلیون ریال از اعتبارات استان خراسان شمالی نیز به همین منظور اختصاص می‌یابد. همچنین پیش‌بینی اعتبار ساخت مرکز صداوسیما استان خراسان شمالی در لوایح بودجه سنواتی یا لایحه متمم بودجه سال جاری باید به نحوی انجام شود که پروژه مذکور در سال ۱۳۷۸ به اتمام برسد.

نظر جوانان تهرانی درباره رادیو جوان ایسا: نتایج نظرسنجی از مردم تهران درباره شبکه رادیویی جوان نشان می‌دهد: ۴۵/۵ درصد شنوندگان انگیزه خود را از گوش کردن به برنامه‌های رادیو جوان «جالب و سرگرم کننده بودن» عنوان کرده‌اند. همچنین ۱۵/۳ درصد «شاد و متنوع بودن»، ۱۱/۳ درصد «جوان‌پسند بودن»، ۹ درصد «اطلاع‌رسانی و کسب خبر»، ۴/۳ درصد «بخش‌های موسیقی جالب و جذاب»، ۲/۲ درصد «آه‌نژنده بودن برنامه‌ها» و همین میزان درصد «وجود برنامه‌های ورزشی» را از دلایل شنونده بودن شبکه جوان عنوان کرده‌اند. نمونه مورد بررسی شامل ۸۹۸ جوان از جوانان ۱۵ تا ۳۵ سال ساکن شهر تهران بوده است. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که حدود نیمی از پاسخگویان (۴۹/۶ درصد) به نحوی شنونده رادیو جوان بوده‌اند. بررسی نتایج نشان می‌دهد که ۴۳/۷ درصد شنوندگان در «اتوبیل»، ۴۲/۲ درصد در «منزل» و ۱۳/۴ درصد در «محل کار» به برنامه‌های رادیو جوان گوش کرده‌اند. ۵درصد نیز به این سؤال پاسخ نداده‌اند. میزان پسندیدن موضوعات برنامه‌های رادیو جوان در بین شنوندگان (درصد) چنین عنوان شده است: در مجموع ۶۹/۷ درصد شنوندگان در حد «خیلی زیاد و زیاد» و ۲۷/۳ درصد در حد «کم و خیلی کم» معتقدند که موضوعات مورد علاقه آنان از شبکه رادیویی جوان پخش می‌شود. همچنین ۳ درصد «اصلاً» به موضوعات برنامه‌های رادیو جوان علاقه ندارند. هر شنونده برنامه‌های رادیو جوان در روزهای که شنونده برنامه‌ها است به طور متوسط یک ساعت و ۲۱ دقیقه به این برنامه‌ها گوش می‌کند. متوسط گوش دادن به برنامه‌های شبکه جوان در بین کل پاسخگویان برابر ۲۱ دقیقه است. یافته‌ها نشان می‌دهد نظر شنوندگان درباره موسیقی‌های مورد علاقه آنها در رادیو جوان (درصد) نشان می‌دهد: ۵۹/۲ درصد «موسیقی مردمی یا پاپ»، ۳۴/۲ درصد «موسیقی اصیل ایرانی»، ۳۰/۳ درصد «موسیقی کلاسیک» و ۱۹/۷ درصد «موسیقی محلی ایرانی» از جمله انواع موسیقی مورد علاقه شنوندگان رادیو جوان است. ۴ درصد هم با سایر موارد اشاره کرده‌اند. پاسخگویان برنامه‌های «روی خط جوانی»، «ایستگاه ورزش»، «یک صبح، یک سلام»، «حرف‌های جوانی»، «هزار پنجره»، «پارازیت» و «هفت‌شنبه» را بیش از سایر برنامه‌های رادیو جوان «همیشه و اکثر اوقات» گوش کرده‌اند.

شب‌های آهنگین

گزارشی از برنامه‌های شبانه رادیو تهران

حامد جوادزاده

یا باید از تلویزیون میزار شده باشی یا اینکه خیلی اهل دل باشی که نیم ساعت آخر روز و شبت را با رادیو سرکنی! شبکه رادیویی تهران چند سالی هست که آخرین دقایق شب را برای شنونده‌ها موسیقی و ترانه پخش می‌کند چون شاید کسانی که به موسیقی کلاسیک علاقه دارند، برای خرید یک CD جدید، ۲۵ هزار تومان پول نداشته باشند این گروه هفت هشت سالی هست که مشتری ثابت جهان موسیقی، از شبکه تهران‌اند.

محمود کرپلایی احمد (احمدی) سردبیر و تهیه‌کننده برنامه جهان موسیقی، حضور چنین برنامه‌ای را در عرصه رادیو، ناشی از اصرار و پیشنهاد دکتر خجسته رئیس فعلی رادیو و مدیر وقت شبکه تهران می‌داند: «این برنامه هفت هشت سال پیش با اصرار دکتر خجسته در رادیو تهران راه‌اندازی شد. با تمام وسواسی که برای ساخت چنین برنامه‌ای داشتیم بالاخره قبول کردم.» البته جهان موسیقی که شب‌های زوج از شبکه تهران پخش می‌شود، تنها ۳–۲ سال است که به ساعت ۱۱/۳۰ دقیقه شب فرستاده شده است ولی اگر تا به حال شنونده این برنامه نبودید خیلی هم عجیب نیست چون سردبیر این برنامه مشتریان را شنوندگان خاص عنوان کرد و در واقع از برنامه جهان موسیقی، توقع شنونده زیاد را ندارد.

«تا حالا در مورد برنامه مخاطب سنجی نکردیم ولی مطمئنم از این برنامه هر کسی خوشش نمی‌آید. موسیقی کلاسیک نیاز به بسیار شنیدن و مطالعه دارد و هر کسی مشتری این گونه برنامه‌ها نمی‌شود.»

اما با اینکه کرپلایی احمد از تعداد کم شنوندگان این قبیل برنامه‌ها صحبت می‌کند از زمان کم این برنامه هم گایه‌مند است. «این برنامه اول یک ساعت بود، بعد به ۴۵ دقیقه کاهش پیدا کرد و الان نیم ساعته به روی آنتن می‌رود، در حالی که یک سfmونی ارزشمند و قابل پخش ۴۵ دقیقه زمان برای پخش لازم دارد مدت زمان این برنامه حتی شنوندگان خاصش را هم ارضا نمی‌کند.» اما یکی از نکاتی که در برنامه رادیویی در چند سال اخیر به شدت مورد توجه قرار گرفته ساختار زیبایی شناسی و در واقع فرمت برنامه است. چیزی که جهان موسیقی خیلی در قید و بند آن به سر نمی‌برد!

«این برنامه‌ها نیاززی به ساختار زیبایی شناختی ندارد چون شنونده خاص داریم و شنونده خاص به‌نو بودن اجراها بیشتر از فرم برنامه توجه می‌کند. ما محتوایی کار می‌کنیم، CDهایی که می‌خریم همه اصل و اورژینال هستند به طوری که متون برنامه که البته بیشتر از ۱۰ دقیقه از زمان برنامه را نمی‌گیرد، ترجمه متون پرورشور و بوکت‌هایی است که ضمیمه CDها شده است. ما برای این که شنونده را راضی کنیم از دهه ۹۰ به بعد را مورد بررسی قرار دادیم و حتی اکثرشهرای اجرا شده در سال ۲۰۰۵ در این برنامه

«ساعت: ۲۱»

هوا تاریک شده است و نام برنامه‌های شبکه‌های مختلف رادیویی، با تغییر رنگ آسمان، به ترکیبات و اصطلاحاتی «شب‌دار» تغییر می‌کند: «پنجره‌ای رو به شب»، «روایت شب» و «شب شاعر، شعر» و… خلاصه هر «شب» زیبایی که شب‌نشینان رای به همراه شدن با رادیو و شکستن سکوت بلند شب ترغیب کند. محتوای برنامه‌ها هم با آنچه در ساعت‌های شلوغی و جنب و جوش روز پخش می‌شود، یکسان نیست و نویسندگان و مجریان برنامه‌ها با حال و هوای خانه‌ها و خیابان‌های شهر همراه می‌شوند. بعضی از شنوندگان شبانه رادیو عقیده دارند کپی‌برد از موسیقی خوانده گفت‌وگوها و روایت‌ها گرفته تا پخش موسیقی بسیار از آنچه در طول روز پخش می‌شود بالاتر است. دلیل این تغییر کیفی را هم پایین آمدن تعداد مخاطبان می‌دانند و این قطعیته که «هر چه تیراژ کمتر، کیفیت بالاتر». بعد از تاریک شدن هوا می‌توانید فرکانس رادیو را هر طور که دوست داشتید تغییر دهید و روی هر ایستگاهی که رسیدید کمی مکث کنید تا قصه‌ای، داستانی یا روایتی بشنوید. قصه‌های قبل از خواب شبکه‌های مختلف رادیو تا نزدیک صبح ادامه دارد. آثار خوبی هم انتخاب می‌شوند که بسته به فرم برنامه، تک‌نفره خوانده شده یا به شکل نمایشنامه رادیویی اجرا می‌شوند.

روند قصه‌گویی شبکه‌ها ادامه پیدا می‌کند. اما در خلال آن برنامه‌های کوتاه و بلندی پخش می‌شود که همچنان برای حفظ فضایی آرام به پخش موسیقی آرامش‌بخش یا ترانه‌ای عاشقانه و یا خواندن شعر و صحبت در مورد شاعران ایران‌زمین محدود می‌شود. تقریباً تنها شبکه ورزش است که با کمی تغییر در پر کردن زمان بین گفت‌وگوهای ورزشی با پرواز ملایم‌تر از آنچه در روز پخش می‌شود، روند ورزشی برنامه‌ها را ادامه می‌دهد. تهیه‌کنندگان مجموعه‌های این شبکه در ساعت‌های شب هم سعی می‌کنند خبرهای دنیای ورزش را به اطلاع شنوندگان خود برسانند و اتفاقات روز را برای آنهاپی که روزها فرصت ندارند تحلیل کنند و به سئوالات مخاطبان خود پاسخ بدهند. در برنامه‌های شبانه این شبکه هم می‌توانید منتظر شنیدن نکات علمی در مورد سلامتی و شادابی و این دست نتایج ورزشکاری باشید. اما در سایر شبکه‌ها، بازار شعر و شاعری و موسیقی گرم می‌شود. محتوای بعضی از برنامه‌ها را می‌شود از شنیدن عنوان آنها حدس زد. مثلاً «لبک لبک» شبکه جوان که به موسیقی نواحی کشور می‌پردازد. «شب شاعر، شاعر» شبکه ایران که به گفته گوینده اش در آن «شب و

جواد مانی را به فکر ساختار زیبایی شناختی هم نیندازند! «مواد اولیه ساخت این برنامه، آئند زیا است که نیازی به ساختار زیبایی شناختی ندارد.» وی در ادامه صحبتش نبود امکانات را هم دلیلی بر نداشتن ساختار زیبایی عنوان می‌کند. «اگر از ماهر برای آواز استفاده کنیم، بهتر است از ماهروری در مایه دیگر برای تصنیف بهره بگیریم. ولی عدم امکانات دست ما را خیلی بسته است.» برنامه ضرب اصول طوری طراحی شده است که خاتم به‌روان تنها در ۲۰ درصد از زمان این برنامه می‌توانند شعر بخوانند و گویندگی کند. اما برخلاف روال عادی شبکه‌های رادیویی که روزهای آخر هفته را با چینی‌شی جدید طراحی می‌کنند پوریا معلم مدیر گروه شبانگاهی رادیو تهران جمعه‌ها هم این قالب ۳۰ دقیقه‌ای برای ساز و آواز را رها نکرده و بوی جوی مولیان را در ساعات انتهایی جمعه، به مشام شنوندگان رادیو تهران می‌رساند!

طیبه محمدعلی سردبیر و تهیه‌کننده این برنامه رادیویی، داستان رودکی و شعر «بوی جوی مولیان آید همی» را دست‌مایه ساخت برنامه‌ای برای پخش غزلیات و اشعار شده است. آرم اول برنامه را هم با الهام از اشعار سعدی ساخته‌ایم تا این قطعه زیبای قدیمی را احیا کنیم.» البته مانی هم مانند احمدی مخاطب سنجی نکرده است و درصد علاقه شنوندگان را از تعداد تلفن‌هایی که معترض بودند چرا پخش ضرب اصول از شش روز به سه روز تقلیل پیدا کرده، محک می‌زند. ضرب اصول برنامه‌ای است که اگر قرار باشد در مورد سه‌گاه به بحث بنشیند، با پیش درآمد بی‌کلام سه‌گاه شروع می‌شود که شعرها بر روی این موسیقی خوانده می‌شود. پس از ساز و آواز سه‌گاه و سپس تصنیف که بیشتر، از صداهایی چون بنان، شجریان و… استفاده می‌کند، این صداهای نوستالژیک آئند زیا بوده‌اند که

چراغ خاموش، رادیو روشن

گشتی در برنامه‌های شبانگاهی رادیو

فرناز شهیدثالث

عادی و قابل فهم به آتهایی که «زانونی غم بغل گرفته‌اند» و در این نیمه‌شب، بی‌حرکت و بی‌انرژی گوشه‌ای نشسته‌اند، امیدروژه‌ای سرشار از زندگی می‌دهد. سعی می‌کند همان حرف‌های انرژی‌بخش یازبگر را برای جوانان شکست‌خورده–با غرق در توهم شکست‌خورده بودن–تکرار کند و تکرار می‌کند که قصدش صحبت کردن و نصیحت کردن مثل بزرگترا و دیگران نیست. بعد از صحبت‌های او موزیک پخش می‌شود و گوینده دیگر با دستی پر از واژه‌های ناب و لطیف می‌آید و جملاتی با حضور کوثر و باران و بایونه می‌گوید و آسمان بلند را به درازای ریسمانی پیوند می‌دهد و احتمالاً به این فکر نمی‌کند که چیزی از این رشته دراز که در آن هیچ واژه‌ای به واژه قبل و بعدش مربوط نیست، اما آهنگ دلنشینی دارد، دستگیر کسی نخواهد شد.

... **ترانه‌اند...**

صدای دختر جوان شنیده می‌شود که شاداب و پرشور، با لحنی دوستانه و جوان‌پسند، سه چهار جمله می‌گوید تا خواب را از سر شنوندگان برنامه بپراند. دوباره ترانه‌ای پخش می‌شود. بعد گوینده به اطلاع ما می‌رساند که شنونده برنامه «در اشتیاق سپیده» هستیم و صدای آنها

شعرایی چون حافظ، مولانا، باباطاهر و... قرار داده که با صدای خوانندگان مختلف پخش می‌شود و به بررسی گوشه‌های آوازی، سبک و قالب و... این تصانیف می‌پردازد. محمدعلی تحصیلات موسیقی ندارد و در رشته ادبیات فارسی فارغ‌التحصیل شده است. ولی گذراندن دوره‌ای ۲/۵ ماهه برای تهیه‌کنندگی، او را به موسیقی و بوی جوی مولیان پیوند زده است. طیبه محمدعلی برای بوی جوی مولیان گوینده در نظر نگرفته است و مزدا شاهانی، رضا شیرمد و بهراد بهادر به عنوان کارشناس مجری در این برنامه گویندگی می‌کنند. بوی جوی مولیان از همتهای دیگرش جوان‌تر است چرا که در اول بهمن ۸۴ در لیست پخش قرار گرفته و تا آخر شهریور نیز بیشتر در این لیست باقی نخواهد ماند! البته این را هم بگویم که صدای خوب ضرب اصول هم دیگر درنخواهد آمد چرا که هفته پیش این برنامه سه ساله از لیست پخش خارج شده است.

شاید شبکه تهران آخر شب‌های آهنگین دیگری برای مشتریان آخر شب خود در نظر گرفته است.

سال سوم ■ شماره ۸۳۸ *شرق*

ایستگاه شخصی

آرشیو موسیقی هم مثل نفت تمام‌شدنی است

سام فرزانه
Sam.farzaneh@gmail.com
اگر ما امروز می‌توانیم با سربلندی نیمی از تولیدات موسیقی رادیو در سال‌های پیش از انقلاب را استفاده کنیم، که دلیل نمی‌شود خودمان از تولید موسیقی در رادیوی خودمان غافل باشیم. قضیه این است که روزی روزگاری چندنفر آدم خوش سلیقه در سازمان رادیوی ما بودند که موسیقیدان‌های خوب، خوانندگان خوش صدا، نوازندگان چیره‌دست و شاعران خوش سخن رادور هم جمع می‌کردند و حاصل کارشان همان گل‌هایی است که امروز کمتر ایرانی اهل فکری از آن آواها و نواها به نیکی یاد نمی‌کند. گل‌های تازه، گل‌های رنگارنگ و گل‌های جاویدان برنامه‌هایی بودند که توسط گروه موسیقی رادیو تولید می‌شدند و نام گل رایدک می‌کشیدند. یک دو جین برنامه و ارکستر هم در رادیو حضور داشت که موسیقی ایرانی را غا می‌بخشیدند و رنگ و بوهای تازه‌ای را وارد این موسیقی می‌کردند. کارها را حتماً شنیده‌اید. از بوی جوی مولیان (که درآمدش در برنامه‌های رادیویی زیاد پخش می‌شود) تا «نرای پری کجایی» که در سریال تلویزیونی و برنامه رادیویی و غیره شنیده می‌شود و اصلاً شده نشانه آدم‌های اهل دل قدیمی در درام‌های رادیو و تلویزیون.

این آثار را هم روی سی‌دی و نوارهای مجاز و هم به صورت غیرمجاز می‌توانید پیدا کنید و حتماً همه ما یکی دو تایی از این آثار را در خانه‌هایمان داریم. اما باز هم وقتی که این آثار از رادیو پخش می‌شود، ذوق می‌کنیم و تا پایان تصنیف خودمان را در کنار دستگاه پخش رادیو معطل می‌کنیم که حالی کرده باشیم. این آثار در زمانی تولید شده‌اند که هیچ نهاد و سازمانی به نام حفظ و اشاعه موسیقی اصیل ایرانی یا چیزهایی از این دست نبود. اما برای موسیقی ایرانی کارهایی می‌شد که هنوز هم از محصولات آن استفاده می‌کنیم و لذت می‌بریم. حالا در روزگاری زندگی می‌کنیم که برای «حفظ» موسیقی خودمان، هم شعار می‌دهیم و هم حرف می‌زنیم و هم نهاد و سازمان می‌سازیم. اما حاصل چیست؟

اگر این در و آن در زدن‌های بخش خصوصی نبود و چند نفر اهل موسیقی چند کار خوب در عرصه موسیقی نمی‌کردند، آیا بعد از این سال‌ها چیزی به نام موسیقی ایرانی داشتیم؟ کدام کار تهیه‌کنندگی را سازمان صدا و سیما انجام داده؟ آن واحد موسیقی رادیو که روزگاری هوشنگ ابتهاج از همانجا شجریان را به مردم ایران معرفی کرد، کجاست؟ آنجایی که لطفی و کامکارها را به مردم ایران شناساند کجاست؟ از آن ارکسترها چه خبر؟ خوانندگان شرق شاید بهتر از من بلدانند که هر نام پرفشخاری در عرصه موسیقی زمانی در همین رادیو کار می‌کرده است.

حالا رادیو مانده و یک دو جین اثر موسیقی قدیمی که در برنامه‌هایش استفاده می‌کند. گویا خیال تولید اثر جدیدی را ندارد. هر از گاهی هم مجوز پخش صدای یکی از خوانندگان آن زمان را صادر می‌کنند و اوضاع جور می‌شود. اخیراً صدای «اتادر گلچین» آزاد شده است و رادیو

در قبضه صدای او است.

رادیو سراسری، رادیو پیام، رادیو فرهنگ و رادیو تهران در استفاده از این آثار به جا مانده با هم مسابقه دارند و مثل آنتی‌پویکت در چهار نوبت از ایستگاه‌های خود آنها را پخش می‌کنند.

یکی از شب‌ها که رادیو تهران کار بامزه‌ای کرده بود،

دو برنامه داشتند درباره موسیقی که یکی پس از دیگری بود

و در هر دو همین آثار موسیقایی را پخش می‌کردند. من

که هیچ تفاوتی به غیر از نام برنامه و صدای گوینده در این

دو برنامه احساس نکردم.

تولید نمی‌کنیم. اگر هم تولید بکنیم کارهایمان دم‌دستی است و آن چیزی نیست که پنجاه سال بعد هم بتوان با شنیدنش سری تکان داد. در مقابل این تولیدات اندک، شبکه رادیویی اضافه می‌کنیم و این شبکه‌ها هر کدام تصنیف و آواز خودشان را می‌خوانند که ندانیم. در این مواقع، تهیه‌کنندگان رادیو دو راه پیش‌رو دارند. یکی آنکه به سراغ نادر گلچین و بنان بروند، یکی اینکه به سراغ لس‌آنجلسی‌ها بروند که البته هر دو کار را هم می‌کنند.

در یکی از برنامه‌های رادیو جوان، مجری با فریاد از مردم می‌خواست که بروند و همان «آبدوخیار» و «اشکنه» برنامه‌های رادیو و تلویزیون ما زیاد است. جلسه، رای گویندگان بویسم و تمام کنم: ارثیه موسیقی رادیو، از ذخایر نفتی جوانان که نه تنها حالتان خوب نمی‌شود، نفع هم می‌آورد. آن وقت این غذا چیزی است که استعمار غرب بخواهد ما با بلدزدد؟

بیخشد از اصل قضیه پرت شدم، این برنامه رادیو جوان همراه بود با یک اثر موسیقایی لس‌آنجلسی که البته بدون نام‌آهنگساز و نوازنده ویولنش پخش می‌شد. از این دست برنامه‌ها را رادیو و تلویزیون ما زیاد است. جلسه، رای گویندگان و عوامل برنامه ساز رادیو ایران همراه بود. هدف از برگزاری این کارگاه، آشنایی عوامل برنامه‌ساز رادیو با انواع و‌زنان‌های شعری، از جمله شعر کلاسیک، شانه‌ها و بوستان، شعر نو و شعر سپید بود. در این کارگاه به طور کاربردی شعرهای شاعران مختلف از نظر وزن شعر، تناسب صدای گویندگان از اشعار، اوزان مختلف و سبک‌های شعری و

درنگ‌ها و مکث‌ها در شعر مورد بررسی قرار گرفت.

خبر

رادیو ایران کارگاه شعرخوانی برگزار کرد
کارگاه آموزشی وزن شعر به منظور آشنایی عوامل برنامه‌ساز صدا در رادیو ایران برگزار شد. این کارگاه با حضور استاد ابومحیوب طی ۱۰ جلسه، رای گویندگان و عوامل برنامه ساز رادیو ایران همراه بود. هدف از برگزاری این کارگاه، آشنایی عوامل برنامه‌ساز رادیو با انواع و‌زنان‌های شعری، از جمله شعر کلاسیک، شانه‌ها و بوستان، شعر نو و شعر سپید بود. در این کارگاه به طور کاربردی شعرهای شاعران مختلف از نظر وزن شعر، تناسب صدای گویندگان از اشعار، اوزان مختلف و سبک‌های شعری و درنگ‌ها و مکث‌ها در شعر مورد بررسی قرار گرفت.